

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

مقررات مربوط

سر قفلی

مجموعه قوانین و مقررات با آخرين اصلاحات و احلاف

قانون روابط مواجر و مستاجر، آين نامه اجرایی روابط مواجر و مستاجر،
مصوبه مجمع تشخیص مصلحت نظام درباره حق کسب یا پیشه یا تجارت،
نظریه فقهای شورای نگهبان در باره حق کسب یا پیشه یا تجارت، دعاوی
راجع به سرقفلی و...

تدوین زیر نظر:

مسلم قزل بیگلو (محقق دوره دکتری حقوق و مدرس دانشگاه)

سرشناسه:	قرزل بیگلو، مسلم، - ۱۳۶۳
عنوان فارددادی:	ایران. قوانین و احکام
عنوان و نام پدیدآور:	مقررات مربوط به سرقفلی: مجموعه قوانین و مقررات با آخرين اصلاحات و الحالات.../ تدوین زیر نظر مسلم قزل بیگلو.
مشخصات نشر:	قم: آئینه دانش، ۱۳۹۱
مشخصات ظاهری:	۱۳۶۱ص: ۱۱۶۱۷
شابک:	۹۷۸-۶۰۰-۲۱۵-۰۹۴-۳
وضعیت فهرست نویسی:	فیبا
موضوع:	سرقفلی - ایران
موضوع:	مالک و مستاجر- قوانین و مقررات - حقوق تجارت - ایران
ردی فنی کنگره:	KMH ۹۲۲/۴ م ۲۱۳۹۱
ردی فنی دیوبی:	۵۳۶/۵۰۰۷
شماره کتابشناسی ملی:	۲۸۸۹۶۹۷

مرکز پخش: تهران، اتوبان آهنگ، پلاک ۵۴

۰۲۱-۳۳۴۴۳۱۴۵۱

۰۹۱۲۱۵۳۰۰۷۱

aienedanesh@yahoo.com

مقررات مربوط به سرقفلی

مسلم قزل بیگلو

ناشر آئینه دانش
نوبت چاپ ۱۳۹۲ اویل
قیمت ۲۸۰۰ تومان
شمارگان ۵۰ جلد
چاپخانه جعفری
لیتوگرافی صیام
انتشارات فن افزار مرکز پخش

فهرست

عنوان	صفحه
مقدمه: سرفصلی در حقوق ایران	۵
فصل اول: قوانین مرتبط با روابط موجر و مستأجر	۱۹
قانون روابط موجر و مستأجر (مصطفی ۱۳۷۶)	۲۰
آیین نامه اجرایی روابط موجر و مستأجر	۲۳
قانون روابط موجر و مستأجر (مصطفی ۱۳۶۲)	۲۸
دستورالعمل اجرایی تبصره ۱۴ قانون روابط موجر و مستأجر	۳۵
قانون روابط موجر و مستأجر (مصطفی ۱۳۵۶)	۳۸
آیین نامه شرایط متقاضیان آجاره واحد نای استیجاری	۵۴
لایحه قانونی، واگذاری و تخلیه اماکن و مبلمان در فروندگاههای کشور	۵۶
آیین نامه احداث و عرضه مسکن اجاره‌ای	۵۸
قانون خرید و تملک اماکن آموزشی استیجاری	۵۹
از قانون مدنی	۶۱
الف- از قانون مدنی (حق انتفاع)	۶۱
ب- از قانون مدنی (اجاره)	۶۳
آیین نامه اجرایی قانون فروش خانه‌های سازمانی	۶۹

آیین نامه اجرایی تبصره ۱ ماده واحده قانون تمدید مدت ممنوعیت تخلیه	
مقرر در قانون ممنوعیت تخلیه اماکن و واحدهای آموزشی و پرورشی در	
اختیار وزارت آموزش و پرورش ۷۸	
مصوبه مجمع تشخیص مصلحت نظام در باره حق کسب یا پیشه یا تجارت	
۸۰ نظریه فقهی شورای نگهبان درباره حق کسب یا پیشه یا تجارت ۸۰	
از شناسنامه مالیاتهای مستقیم ۸۱	
قانون سامانه‌هی رزانت از تولید و عرضه مسکن ۹۴	
قانون اجازه واگذاری امت رز سرقفلی و مشارکت غرف و فروشگاههای پایانه‌های عمومی بار و مسافر و جتمعه‌ی خدمات رفاهی بین راهی ۱۰۶	
فصل دوم: آراء وحدت رویه و نظریات مشوه‌ی اداره حقوقی قوه قضائیه	
۱۰۷ فصل سوم: دعاوی داجع به سرقفلی و اجاره ۱۲۹	

مقدمه: سرقلی در حقوق ایران

پذیرش و توسعه مالکیت‌های غیر مادی یکی از تحولات بزرگ نظامهای حقوقی و اقتصادی جهان است که امروزه در میان تمام ملل متمدن رسوخ کرده است انسانهای پیشین مالکیت را همواره منحصر به اشیا مادی می‌دانستند و برای آنها مالکیت‌های فکری و معنوی و سایر چهره‌های مالکیت غیر مادی مفهومی نداشت این قبیل مالکیت که در اثر پیشرفت و تکامل دانش بشری وارد قل را حقوق شده است برای نخستین بار در حقوق موضوعه دول اروپای غربی ورد شناسایی قرار گرفته و از آنجا به تدریج پا به عرصه حقوقی و اقتصادی دیدگ ملک نهاده است حق سرقلی تاجر از جمله مالکیت غیر مادی است که زمان زیستی پیدایش آن نمی‌گذرد و در اصل این پدیده در قرن حاضر در زندگی اقتصادی مردم بروز کرده و قانونگذاران را ناجار به وضع مقررات لازم در این مورد تموده است.

اغلب کشورها مقررات سرقلی را که از سوچیان، بدون واسطه حقوق تجارت و اقتصاد اجتماعی است در میان قوانین تجاری خود می‌دانند و برخی کشورها نیز زمینه حقوق مدنی را محل مناسب ذکر این مترادف دانسته‌اند قانونگذار ما چند سال پس از پیدایش عملی پدیده سرقلی در بازار ایران با وضع مقرری به نام (قانون روابط مالک و مستأجر) در خرداد ماه ۱۳۳۹ برای اولین بار به آن وجهه قانونی بخشید اگر چه عمر این نهال نوبیا در جامعه ما به کمتر از پنجاه سال می‌رسد با وجود این پیوسته یکی از مباحث و موضوعات نسبتاً مهم اقتصادی و قضایی کشور بوده است و ابعاد مختلف آن تحقیقات خاصی را طلب می‌کند.

الف- تعریف سرقفلی

سرقفلی مایه تجاری و نیز حق کسب یا پیشه یا تجارت در حقوق ما مفهوم واحدی دارد. قانونگذار در قوانین روابط مالک و مستأجر مصوب ۱۳۳۹ و روابط مجر و مستأجر مصوب ۱۳۵۶ و روابط مجر و مستأجر مصوب ۱۳۷۶ نیز در و برخی مقررات دیگر به جای کلمه رایج (سرقفلی) از اصطلاح (حق کسب یا پیشه یا تجارت) استفاده کرده است. امکان دارد گفته شود که این دو اصطلاح یکی نستند و دومی اعم از اولی است بدین توضیح که سرقفلی اختصاص به بازارگانی دارد ولی حق، کسب یا پیشه به غیر تجاری یعنی کسبه و پیشه وران و صاحبان حرف و مشاغل تعلق می‌گیرد این برداشت صحیح به نظر نمی‌رسد زیرا مطابق بند ۱-۲-۳ قانون تجارت کاسب تاجر محسوب می‌شود و آوردن عبارت (حق کسب) در کتابچه‌های تجارت (حق تجارت) لزومی ندارد و معنای جدیدی را هم به دست نمی‌دهد در حقوق کوئی، شخص را به لحاظ میزان سرمایه، داشتن دفتر کار و یا کارت بازارگانی تاجر نمی‌داند هر کس به کار خرید و فروش سود روی آورد تاجر محسوب می‌شود اکثر چهار ساعت و فاقد محل خاص کسب باشد در رابطه با اصطلاح حق پیشه نیز باید نهاد که تنظر مقتن از آوردن این عبارت شناختن حق شبیه حق سرقفلی برای صاحبان حرف و مشاغل غیر تجاری نبوده بلکه او با این کار در صدد بوده است که پیشه وران به معنای اخص کلمه را از حیث مقررات اجاره و سرقفلی در شمار بازارگانان محسوب نماید.

بسیار بعید برای دارندگان برخی مشاغل و پیشه‌ها مثل حرف پزشکی، وکالت و سردفتری باشد زیرا در این قبیل موارد بدون تردید مراجعان با شخص صاحب پیشه کار دارند و عناصری که موجب پیدایش سرقفلی اماکن تجاری

می‌گردد مثل موقعیت محل و نوع تزئین بنا و تابلو و غیره، در جلب ارباب رجوع اثر محسوس و مستقیمی ندارد.

بایوجه به آنچه گفته شد کلمه (سرفلی) که در حال حاضر شهرت و مقبولیت بیشتری هم دارد از هر واژه و عبارت جانشین مناسب‌تر بنظر می‌رسد و عملانیز برای فهماندن مفهوم اصطلاحات معادل از کلمه سرفی کمک گرفته می‌شود. اصطلاح سرفی بسیاری دیگر از اصطلاحات حقوقی از طرف قانونگذار مورد تعریف قرار نگرفته است این خلا از جانب حقوق دانان پر شده است و هر کدام از بعد این تعریفی ارائه داده‌اند تعاریف ذیل در کتب حقوقی مشاهده می‌شود:

تعریف سرفی به اعتبار تقدم مستأجر متصرف در اجاره محل کسب، در این تعریف گفته شده است:

(سرفلی حقی است به اینه جب آن مستأجره متصرف در اجاره کردن محل کسب خود بر دیگران مقدم شاخته می‌باشد.)

همانطور که ملاحظه می‌شود در تعریف مزبور فقط به تقدم مستأجر متصرف اجاره محل کسب تأکید شده و به دیگر مقامیم برعکس، بالاخص به سرفی شخص در غیر رابطه استیجاری یعنی حق مالک سازنده غاره، توجهی معطوف نگردیده است.

نقص دیگر این تعریف عدم تأکید بر قابلیت معامله بودن حق است در حالی که این ویژگی به مستأجر اجازه معامله و یا اسقاط حق را در قبال اخذ مال می‌دهد. تعریف سرفی بدون توجه به عناصر و ضوابط تشکیل دهنده این حق: مطابق تعریف برخی از حقوق دانان (سرفلی پولی است که مستأجر ثانی (به معنی اعم) به مستأجر سابق در موقع انتقال اجاره بلاعوض می‌دهد و همچنین مستأجر اول به موجر مالک می‌دهد).

در این تعریف حقوق کامل مستأجран اماکن تجاری مورد توجه واقع شده و همچنین برخلاف تعریف اول به نتیجه و قابلیت تقویم حق به پول اشاره گردیده است معهداً این تعریف نیز به علت نیاوردن عوامل تشکیل دهنده حق در داخل تعریف، ناقص به نظر می‌رسد.

تعریف سرقفلی به اعتبار عوامل تشکیل دهنده حق:

برخی از نویسندها حقوقی عناصر تشکیل دهنده حق سرقفلی را ماهیت حقوقی این حق یکی گرفته و گفته‌اند:

حق کسب یا پیشه (مایه تجاری) عبارت است از مجموعه عوامل منقول مادی مانند اثیله و مراد املاه ابزار آلات (که برای بهره برداری به کار می‌رود) و کالاهای تجاری موقو راچی به نام و شهرت و علامه تجاری حق تجدید اجاره، بنگاه تجاری، حضور رایج به مشتریان دائم و گذری (حق سرقفلی) پروانه‌های تجاری، حق مالکیت صنعتی و حق مالکیت ادبی یا هنری مرتبط با موارد بالا.

مطابق نظر این عده از نویسندها حق کسب یا پیشه تعبیر به مایه تجاری شده و اعم از سرقفلی قلمداد شده است در حالی که این برداش از واژگان فوق در نظام حقوقی ما مبنای ندارد صرف نظر از ایراد مربوط به تشکیل حق کسب یا پیشه از حق سرقفلی عیب دیگر تعریف اخیر آن است که اجزای تشکیل دهنده حق با خود حق یکی فرض شده است به نظر می‌رسد که تعریف زیر را می‌توان برای سرقفلی ارائه داد:

سرقفلی حقی است مالی و قابل معامله که برای مالک یا متصرف قانونی محله‌ای کسب و تجارت از طرف قانونگذار شناخته شده و میزان آن بستگی به عوامل مادی و معنوی متعدد دارد.

سرقفلی و حق کسب و پیشه و تجارت در قوانین ایران

در قوانین مدون، ما با دو کلمه روبرو می‌شویم: سرقفلی و حق کسب و پیشه و تجارت. در جامعه ما گاه این دو به یک معنی به کار رفته و گاه از هم تفکیک شده‌اند و با معانی مختلف مطرح شده‌اند. اما سرقفلی وجهی است که مالک (خواه مالک عین باشد یا منفعت) در ابتدای اجاره و جدای از مال الاجاره از مستأجر می‌گیرد تا محل را به وی اجاره بدهد و واگذار کند. در حالی که حق کسب و تجارت حقی است که به طور تدریجی و به مرور زمان برای مستأجر محل کسب و پیشه و تجارت به وجود می‌آید. درنتیجه بعد از اینکه مستأجر کار و فعالیت خرد و مشتری و اعتبار بدست آورده حقی برای او به وجود می‌آید که به آن حق کسب و پیشه و تجارت می‌گویند. پس این دو در ماهیت کاملاً با هم متفاوت هستند. وقتی در ایران سال‌های ۱۳۲۶ تا ۱۳۷۶ نگاه می‌کنیم هر جا کلمه سرقفلی به کار رفته منحور حق کسب و پیشه و تجارت بود. این در حالی است که مشروعيت در حق کسب و پیشه و تجارت همیشه از لحظه شرعی محل بحث و مناقشه و تردید بود. اما سرقفلی همیشه مجاز بوده است. علت اینکه حق کسب و پیشه و تجارت در قوانین ما بیمسر و بروز ووجه است، بخارط این بود که مستأجر مدتی زحمت کشیده و مشتری به دست آورده و و قتی او را از محل بیرون می‌کنند مشتری‌ها را از دست می‌دهد و در محل جدید باید دوباره مدتی وقت صرف کند تا مشتری جدید بیاید. به همین دلایل قانونگذار از مستأجرها حمایت می‌کند به طورکلی حق کسب و پیشه و تجارت و سرقفلی بعد از انعقاد قرارداد اجاره به وجود می‌آید. در قوانین مدون، ما با دو کلمه روبرو می‌شویم: سرقفلی و حق کسب و پیشه و تجارت. در جامعه ما گاه این دو به یک معنی به کار رفته و گاه از هم تفکیک شده‌اند و با معانی مختلف

طرح شده‌اند. اما سرقالی وجهی است که مالک (خواه مالک عین باشد یا منفعت) در ابتدای اجاره و جدای از مال الاجاره از مستأجر می‌گیرد تا محل را به وی اجاره بدهد و واگذار کند. در حالی که حق کسب و تجارت حقی است که به طور تدریجی و به مرور زمان برای مستأجر محل کسب و پیشه و تجارت به وجود می‌آید. درنتیجه بعد از اینکه مستأجر کار و فعالیت کرد و مشتری و اعتبار بدست آورد حقی برای او به وجود می‌آید که به آن حق کسب و پیشه و تجارت می‌گویند. پس این دو در ماهیت کاملاً باهم متفاوت هستند.

علی‌الماعده سرقالی و حق کسب و پیشه و تجارت در روابط موجر و مستأجر مطرح شده اما با این وجود در برخی قوانین مانند قانون تملک زمین برای نوسازی مصوب ۱۳۱۹^{۱۶} و قانون نوسازی و عمران شهری مصوب ۱۳۴۷ و لایحه قانونی نحوه خرید و ملک اراضی و املاک برای اجرای برنامه‌های عمومی، عمرانی و نظامی دولت مصوب ۱۳۵۸^{۱۷} بشیوه‌ی کرده اگر دولت بخواهد محل تجاری و کسب و کار کسی را برای امور خود تملک کند، باید سرقالی و حق کسب و پیشه و تجارت بدهد. در نتیجه نیازی نیست در این مورد رابطه استیجاری وجود داشته باشد آیا حق کسب و پیشه و تجارت در حال حاضر وجود دارد؟ در سال ۱۳۷۶ قانونی در خصوص روابط موجر و مستأجر به تصویب رسید و مقرر گردید که اخذ سرقالی در مواردی که در قانون مذبور آمده جایز است اما مطالبه هر وجهی غیر از سرقالی ممنوع است. در نتیجه به موجب این قانون هر قرارداد اجاره‌ای که از سال ۱۳۷۶ به بعد در خصوص اماکن تجاری منعقد شده، گرفتن سرقالی در آنها جایز است اما حق کسب و پیشه و تجارت به مستأجر تعلق نمی‌گیرد. در قانون سال ۷۶ سرقالی در چه مواردی تعلق می‌گیرد؟ ماده ۶ قانون سال ۷۶ می‌گوید، هرگاه مالک، ملک تجاری خود را به

اجاره واگذار کند می‌تواند مبلغی به عنوان سرفلی از مستأجر دریافت کند و مستأجر می‌تواند در طول مدت اجاره برای واگذاری حق خود مبلغی را از مجر یا مستأجر دیگر به عنوان سرفلی دریافت کند مگر آنکه در ضمن حق اجاره حق انتقال به غیر از او سلب شده باشد.

تبصره الف: چنانچه مالک سرفلی نگرفته باشد و مستأجر با دریافت سرفلی ملک را به دیگری واگذار کند پس از پایان مدت اجاره مستأجر اخیر حق مطالبه سرفلی را از مالک ندارد.

تبصره ب: در صورتی که مجر به طریق صحیح شرعی سرفلی را به مستأجر منتقل کند، هر کام تخلیه مستأجر حق مطالبه سرفلی به قیمت عادلانه روز را دارد. ماده ۷ هر کاه نهم ع اجاره شرط شود تا زمانی که عین مستأجره در تصرف مستأجر باشد، مالک حق ازایش اجاره بها و تخلیه عین مستأجره را نداشته باشد و متعهد شود که هر کاه عین مستأجره را به همان مبلغ به او واگذار کند. در این صورت مستأجر می‌تواند از مجر ربا مستأجر دیگر مبلغی به عنوان سرفلی برای حقوق خود دریافت کند. همچنین هر کاه ضمن عقد اجاره شود که مالک عین مستأجره به غیر مستأجر اجاره ندهد و درین آن را به اجاره متعارف به مستأجر متصرف واگذار کند، مستأجر می‌تواند برای دریافت حقوق خود یا تخلیه محل مبلغی را بعنوان سرفلی مطالبه کند.

ب. ماهیت اقتصادی سرفلی

وجه سرفلی از مصاديق دارای نامرئی است و درآمد اتفاقی محسوب نمی‌شود به شرط اینکه ناشی از کار کردن مستأجر و جمع اوری مشتریان باشد درآمد غیر از دارایی و سرمایه است درآمد قابل خرج است بدون آنکه به سرمایه لطمه بزند بنابراین مال التجاره ملک درآمد ولی سرفلی دارایی به شمار نمی‌رود.

چ. ضوابط تشکیل دهنده سرقالی

۱: عوامل و ضوابط مادی سرقالی

میزان حقوق کسب و پیشه و یا تجارت با توجه به موضوعات زیر از طرف دادگاه تعیین می‌شود:

۱. موقعیت و مرغوبیت محل کسب و پیشه و تجارت.

۲. شرایط، کیفیات اجاره از لحاظ مزایایی که در عقد اجاره برای موجز یا مستأجر هطور گردیده است.

۳. طول مدت اشتغال مستأجر به کسب و پیشه یا تجارت در مورد اجاره و حسن شهرت او که در معوقیت محل مزبور مؤثر افتاده است.

۴. وضع محل اجاره از نظر قانونی.

۵. مخارجی که مستأجر باید از دور مادی نمودن محل مزبور از حیث قفسه بندی و تهیه اشیا مورد لزوم و سایر تزیینات دائمی متتحمل گردیده است.

عنوان کسب و پیشه یا تجارت.

۲. عوامل و ضوابط معنوی

ضوابط غیر مادی زیر مستقیماً در مقدار سرقالی مؤثر است:

مشتریان محل:

مشتریان گذری و ثابت از مهمترین ضوابط سرقالی است و در واقع اساس کار تاجر و صنعتگر را تشکیل می‌دهد حق کسب و پیشه و یا تجارت بدون وجود مشتریان نمی‌تواند تحقق پیدا کند افزایش و کاهش تعداد مشتریان محل تجاری موجب بالارفتن و یا نزول مقدار سرقالی است و اگر تاجری در اثر عملکرد خود مشتریان را از دست بدهد سرقالی محل اشتغال او به طور جدی تقلیل می‌یابد و فعالیت و اعتبار زیادی لازم است تا وضع جدید را دگرگون نماید.

اسم و علامه مشخصه تجاری

عنوانی که تاجر یا شرکت تجاری با استفاده از آن فعالیت می‌کند در جلب توجه مشتریان مؤثر است هرگاه اسم تجاری نام کوچک و یا خانوادگی تاجر باشد جز حق کسب و یا پیشه یا تجارت درمی‌آید و یکی از عناصر دارائی او تلقی می‌شود و با آن انتقال می‌یابد.

در چنین حالتی منتقل الیه نمی‌تواند با استفاده از نام انتقال دهنده به کار خود ادامه داشته باشد لازم است که برای دفع توهم از کلمه سابق بعد از آوردن نام تاجر قبلی استفاده نماید سه استفاده از اسم تجاری بازرگان تجاوز به حقوق قانونی و محترم اوسسه و حسب سنتولیت مدنی است.

تابلوی مغازه

برای ممتاز و مشخص کردن مرکازه از مغازه‌های دیگر از تابلو استفاده می‌شود ممکن است تابلو به نام شخص تاجر باشد و یا واژه آراسته و خوش معنی دیگری در آن به کار رود. تابلوی مغازه را ضوابط معنی سرفصلی است و به کسی تعلق دارد که در استفاده از آن بر دیگران مقدم بشه استفاده دیگری از نوع تابلوی متعلق به کسبه پیشین در محدوده جغرافیایی خانه که نوعاً مشتریان ثابت در آنجا زندگی می‌کنند ممنوع است در محدوده های جغرافیایی وسیع استفاده از تابلوی مشابه تابلوی بازرگان دیگر فاقد اشکال حقوقی است مگر تابلوی مغازه های بزرگ و معروف که تداعی شعبه را بنماید. حق مالکیت صنعتی و بازرگانی و علامه کارخانه:

از جمله دیگر ضوابط معنی سرفصلی علامت کارخانه و اشکال و ترسیمات صنعتی است مطابق ماده ۱ قانون ثبت علامه و اختراعات مصوب تیرماه ۱۳۱۰ علامت اعم است از نقش تصویر، رقم، مهر لفاف و غیره که برای امتیاز و

تشخیص محصول صنعتی و تجاری یا کشاورزی اختیار می‌شود داشتن علامت تأیید اداره استاندارد به طور محسوس موجب بالا رفتن سرقفلی می‌گردد.

پروانه کسب

اجازه کتبی مراجع صلاحیت دار را برای اشتغال به امور تجاری پروانه کسب یا جواز کسب می‌نامند پروانه کسب نوع اشتغال و رشته فعالیت دارنده آن را مشخص می‌کند و در عرف تجاری حائز اهمیت فراوان است دلیل ارزش و اهمیت فوق العاده پروانه کسب آن است که دارنده پروانه از حمایت قانونی برخوردار است از این فعالیت شغلی او را در قلمرو معینی به دنبال دارد و اقدام سایرین به دایر رسانی فعالیت‌های همنوع و یا مشابه را تا حوزه جغرافیایی مشخصی ممنوع می‌سازد بعلاوه دارندگان پروانه‌های کسب به سهولت می‌توانند به عضویت اتحادیه‌های منطقی شرکت کنند و از امتیازات مربوط مثل گرفتن کالاهای سهمیه‌ای و دریافت وام و اند اعتماد و غیره برخوردار شوند. اغلب پروانه‌های کسبی به شخصی خاصی مربوط نیست و نوام با معامله سرقفلی به انتقال گیرنده واگذار می‌گردد اما برخی پروانه‌ها قائم شمار معینی است و تحت ضوابط خاصی به افراد واجد صلاحیت داده می‌شود مثل ارائه مربوط به فروش دارو که در اعطای آن لزوماً شرایطی مراجعات می‌گردد.

پروانه کسب مستقل‌اً قابل معامله است و استثنای آن از سرقفلی منفی ندارد بنابراین انتقال دهنده سرقفلی لزومی در واگذاری پروانه به تبع سرقفلی ندارد مثلاً شخص می‌تواند سرقفلی ملک خود را با یک نفر معامله کند و پروانه محل را به دیگری واگذار نماید این رویه بویژه در خصوص پروانه‌هایی که قائم به شخص خاصی است به علت واجد شرایط‌بودن منتقل‌الیهم معمول می‌گردد.

د. ویژگیهای سرقلی

۱. سرقلی از حقوق مالی است و مانند دیگر حقوق مالی قابل توارث معامله و رهن می‌باشد.
۲. سرقلی از اموال غیر مادی است و قابل تصرف نیست و به همین جهت قواعد مختص اموال مادی مانند اماره تصرف (ماده ۳۵ قانون مدنی) شامل آن نمی‌گردد.
۳. تغییر و عدم پایداری از خصوصیات باز سرقلی است زیرا کسی آن به ابتکار متصف نیست و هرگاه خوب بجهه برداری نگردد، مشتریان پراکنده می‌شوند و حق تسلیم را ندارند.
۴. حق سرقلی مثل انتقال از اموال غیر منقوله از اموال غیر منقول تبعی است (ماده ۱۸ قانون مدنی) زیرا در ذکر تمام نیروهای پدید آورنده سرقلی محل کسب است که غیر منقول تلقی می‌شود.

اعتبار سرقلی در حقوق فعلی ایران

قبل از بحث پیرامون اعتبار و یا عدم اعتبار سرقلی در حقوق فعلی ایران براساس قوانین و مقررات جاریه ناگزیر از ذکر انواع سرقلی است.

انواع سرقلی

اماکن تجاری و محلهای کسب در قالب یکی ازین سه صورت از طرف مالک به غیر واگذار می‌شود:

۱. انتقال قطعی ملک با سرقلی -
۲. اجاره ملک و واگذاری سرقلی
۳. اجاره صرف ملک بدون اخذ سرقلی

در صورت اول مالک محل کسب و تجارت، ملک خود را با استفاده از یکی از عقود تملیکی به طور قطعی به دیگری انتقال می‌دهد. در این حالت ملک به طور کلی از مالکیت انتقال دهنده خارج و با جمیع امتیازات و متعلقات از جمله سرقالی به انتقال گیرنده واگذار می‌شود در این روش که مالکیت عین از شخصی به دیگری انتقال می‌یابد فقط از عقود ملک عین می‌توان استفاده کرد؛ لذا عقد اجاره که مملک منفعت عین است نه خود عین (ماده ۴۶۶ قانون مدنی) نمی‌تواند برای این صورت نقشی ایفا کند پس آنچه در این وضع غیر قابل تردید نمایم، این است که قرارداد اجاره‌ای منعقد نمی‌گردد و موجر و مستأجری در میان نباشد.

در صورت دوم، مالک محل اجاره را اجاره می‌کند و در عین حال سرقالی آنجا را به میزان ارزشی که میزان نعمت از انتقال عقد اجاره دارد به مستأجر واگذار می‌نماید. از لحاظ تحلیلی، در این حالت میان طرفین دو عقد بسته می‌شود یکی عقد اجاره برای تملیک منفعت محل در مقابل اجاره بها معین و دیگری انتقال سرقالی در مقابل عوض و یا صلح آن. در نظر قوانین اخلاق از دو عقد مذکور اولی بر دومی غلبه و حکومت دارد؛ یعنی انتقال سرقالی خواهد بود اگر اجاره قرار نمی‌گیرد هر چند که میزان سرقالی بالا و مقدار اجاره بها پایین باشد بنابراین هرگاه مستأجر محل که منتقل‌الیه سرقالی نیز هست دادخواست جهت الزام انتقال دهنده سرقالی به تنظیم سند رسمی در خصوص واگذاری سرقالی به دادگاه تقدیم دارد دادخواست او رد خواهد شد خواسته دادخواستی که در این رابطه داده می‌شود الزام موجر به تنظیم سند رسمی اجاره می‌تواند باشد صورت سوم، شامل موردمی است که مالک محل تجاری ملک خود را با اجاره صرف در اختیار دیگری قرار می‌دهد تنها چیزی که در این حالت موجر از

مستأجر دریافت می‌کند اجاره بهای عین مستأجره است و هیچ‌گونه پیش‌پرداختی تادیه نمی‌گردد.

در صورت اول و دوم منتقل الیه دارنده جدید حق سرفصلی شده و مالک قبلی از این جهت نمی‌تواند ادعایی داشته باشد از این نوع سرفصلی که اغلب با پرداخت عوض و یا طیب نفس صاحب حق به دیگری منتقل می‌شود، می‌توان به سرفصلی مالکانه تعبیر کرد صاحب این حق مجاز است که حق خود را مورد معامله قرار دهد و به نرخ روز انعقاد عقد جدید عوض آن را از منتقل الیه ثانی اخذ نماید و یا در صورت تخلیه ملک که در حالت دوم پیش می‌آید قیمت سرفصلی را به نرخ روز انعقاد عقد دریافت کند.

با امید به آنکه کسب حاضر مفید واقع شود، تذکر ایرادات و اشتباهات از سوی کسانی که زحمت مطالعه این کتاب را بر خود هموار می‌سازند، موجب سپاس فراوان خواهد بود.